

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **R. H.**
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Schulhauserem
sídlem 733 01 Karviná - Fryštát, Karola Šliwky 125

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2019, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta JUDr. Martina Schulhausera **se určuje částkou 5 944 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 4. 2. 2019, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 31. 10. 2018, kterým snížila žalobci od 10. 12. 2018 výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 26. 9. 2018 není invalidní podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona pro invaliditu III. stupně, ale podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) tohoto zákona invalidní pro invaliditu II. stupně. Podle uvedeného posudku poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že si jej ani lékař okresní správy sociálního zabezpečení ani posudková komise na své jednání nepozvala, což považuje za nedůvěryhodné. Jeho onemocnění chronickou lymfocytární leukémií je neléčitelné a v jeho případě má výrazný progredující charakter. Důsledkem tohoto onemocnění je zhoršující se slabost, únava, nestabilita a především úbytek síly na dolních končetinách oslabených navíc žilními a cévními nálezy již od roku 1989. Oslabená je také i břišní stěna, která byla operována několikrát v roce 1993 pro resekci tenkého střeva s následnou kavoplikací a trvalou koagulační léčbou. Uvedené zdravotní problémy jednoznačně vylučují jeho možnost pracovního zařazení. Jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý, zásadně ovlivňuje možnost žalobcova uplatnění na trhu práce a není jej možno hodnotit jako stabilizovaný; naopak od posledního posuzování se výrazně zhoršil. Žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a aby byl následně vypracován nový posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“), příp. znalecký posudek.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4. 2. 2019, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, posudkem posudkové komise MPSV ČR, pracoviště v Ostravě ze dne 1. 10. 2020 a posudkem posudkové komise MPSV ČR, pracoviště České Budějovice ze dne 22. 7. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl 1. 3. 1993 uznán částečně invalidním, od 1. 1. 2010 se u něj jednalo o invaliditu II. stupně, následně od 26. 1. 2011 byl invalidním pro invaliditu I. stupně a od 5. 5. 2016 byl invalidním pro invaliditu II. stupně. Invalidním pro invaliditu III. stupně byl žalobce uznán od 20. 6. 2016. Dne 26. 9. 2018 byla u něj provedena kontrola invalidity lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ Karviná se závěrem, že u žalobce nejde již o invaliditu III. stupně, ale o invaliditu II. stupně, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které hodnotil tento lékař pokles pracovní schopnosti u žalobce o 45 % a s ohledem na dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a schopnost pokračovat v předchozím výdělečné činnosti byla tato hodnota zvýšena o 5 % podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky na celkových 50 % poklesu pracovní schopnosti. Na základě tohoto

posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 31. 10. 2018, jímž žalobci od 10. 12. 2018 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení Ostrava dne 29. 1. 2019, podle jehož posudku bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1d přílohy k vyhl. č. 359/1999 Sb., podle které stanovil pokles pracovní schopnosti 55 %. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobce od praktického lékaře MUDr. R. P. a lékařské zprávy tohoto lékaře ze dne 7. 8. 2018, nálezů onkologie MUDr. J. Z. ze dne 2. 8. 2018 a 15. 11. 2018, zprávy z laboratoře ze dne 15. 11. 2018 a interny MUDr. B. ze dne 11. 9. 2018, z nálezů ortopedie MUDr. S. ze dne 20. 6. 2018 a neurologie MUDr. Ž. ze dne 12. 11. 2018. Posudková komise taktéž vycházela z nálezů, které jí zaslal žalobce, zejména nálezů hematoonkologických, kardiochirurgie, anginologie, chirurgie a kardiologie, nálezů infekčního lékařství a laboratorních výsledků. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí označila posudková komise zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 45 %. Zdravotní stav hodnotila jakožto stav kompletní v remisi, po ukončení aktivní onkologické léčby, dočasně stabilizovaný a pro neschopnost vykonávat dosavadní povolání uvedené hodnocení poklesu pracovní schopnosti zvýšila na celkových 50 %, tj. o 5 % podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Posudková komise dodala, že další negativní posun v klinickém stavu žalobce s nutností pokračující terapie od data 21. 6. 2019 nelze dosud zohlednit, neboť jejím úkolem bylo posouzení zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. 4. 2. 2019.
6. Proti shora uvedenému posudku PK MPSV ČR Ostrava vznesl žalobce při ústním jednání krajského soudu zásadní námitku spočívající v tom, že se jeho zdravotní stav od doby přiznání invalidity III. stupně dne 20. 6. 2016 až dosud nezměnil. Nesouhlasil proto, jak s posudkem lékaře posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, podle něhož od data provedení kontrolní lékařské prohlídky 26. 9. 2018 je invalidní pro invaliditu II. stupně, tak i s posudkem posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 1. 2019, který byl vypracován v rámci námitkového řízení. Žalobce u ústního jednání krajského soudu také tvrdil, že v době přiznání invalidity III. stupně se podroboval chemoterapii, jejíž výsledky nebyly příznivé, proto pokračoval v biologické léčbě. Po celou dobu léčby pociťoval stejná omezení, na která poukazuje ve své žalobě. Navíc vyšlo najevo, že jeho zdravotní stav byl opětovně posouzen lékařem OSSZ v Karviné dne 18. 12. 2020, podle jehož posudku je rozhodující zdravotní postižení žalobce

chronická lymfatická leukémie způsobující pokles pracovní schopnosti 80 % podle kapitoly II, oddílu A, položky 1e přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná od 2. 11. 2020 zvýšila žalobci invalidní důchod odpovídající II. stupni invalidity na výši invalidního důchodu III. stupně. Se zřetelem k těmto zjištěním vyžádal krajský soud další odborný lékařský posudek od posudkové komise MPSV ČR, pracoviště České Budějovice, který byl podán dne 22. 7. 2021. Tato posudková komise podrobně popsala vývoj dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s uvedením konkrétních lékařských nálezů, zejména interní, hematologické a onkologické kliniky Brno a hematologické ambulance Fakultní nemocnice Ostrava a dospěla k závěru, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla chronická lymfocytární leukémie diagnostikovaná 7. 3. 2016 s postižením krčních uzlin, axilárních uzlin, nadklíčkových uzlin, v hilu vpravo, v retroperitoneu, v mesenteriu, v ilických a tříselných oblastech. Po dobu léčby tohoto onemocnění až do dosažení remise odpovídalo toto postižení kapitole II, oddílu A, položce 1e přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce na 70 %. Toto hodnocení odpovídá i posudku posudkového lékaře ČSSZ Ostrava ze dne 8. 9. 2016. U žalobce probíhala terapie cyklem BR (Bendamustin – cytostatikum, Rituximab – biologická léčba) od 27. 7. 2016, 23. 8. 2016, 20. 9. 2016 a 25. 10. 2016. Byla také zahájena imunosuprese kortikoidy v plné dávce od 14. 12. 2016. Odpověď na tuto léčbu dalo už CT vyšetření 23. 2. 2017, kdy byla zdokumentována postupná normalizace hemoglobinu a přistoupeno k redukci dávky kortikoidů. Od 19. 5. 2017 byl žalobce bez imunosuprese, byla remise, uspokojivá hodnota hemoglobinu. Od srpna 2018 byla v periférii lymfocytóza, ale tento stav byl zatím ve sledování a tedy bez indikace k terapii. Z hematologického hlediska se jednalo o kompletní remisi, aktuálně bez nutnosti onkologické terapie. V době této remise byl žalobce schopen pracovního zařazení s vyloučením především těžké fyzické a nadměrně fyzicky náročné práce, práce se zvýšenými nároky na funkci dolních končetin, tj. práce ve stoje s nutností delší chůze, zvedáním břemen, nevhodná byla i práce v nepříznivých klimatických podmínkách a zvýšeném riziku infekce. Žalobce byl schopen práce spíše sedavého charakteru za těchto omezení. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídala zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole II., oddíl A, položce 1c přílohy k vyh. č. 359/2009 Sb., podle které posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti horní hranicí této položky, tj. 45 %. Se zřetelem k dalším zdravotním postižením a původní profesi žalobce zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky o dalších 10 % na celkovou hodnotu 55 % míry poklesu pracovní schopnosti. Datum změny invalidity na II. stupeň zvolila posudková komise obdobně jako lékař okresní správy sociálního zabezpečení při kontrolní lékařské prohlídce konané dne 26. 9. 2018. II. stupeň invalidity trval podle posudkové komise do data 16. 5. 2019, kdy v důsledku progresu onkologického onemocnění a nutností indikace další léčby došlo ke změně invalidity na III. stupeň. K tomu posudková komise dále uvedla, že při kontrolním vyšetření dne 17. 5. 2019 byla jednoznačně zjištěna progresse onemocnění CT vyšetřením. S ohledem na klesající hodnotu trombocytů a recidivující infekty byla zjištěna potřeba indikace k léčbě a ta byla zvolena od 21. 6. 2019 jako terapie ibrutinibem ve studii BGB. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídala zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole II, oddílu A, položce 1e přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti 80 %. Datum změny invalidity II. stupně na stupeň

III. byl stanoven kvalifikovaným odhadem ode dne 17. 5. 2019, tj. datem, kdy byla znovu nutná indikace onkologické léčby.

7. Krajský soud musí především zdůraznit, že při přezkoumávání žalobou napadeného rozhodnutí byl povinen vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 4. 2. 2019 byl invalidní pro invaliditu II. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil v té době 55 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště České Budějovice ze dne 22. 7. 2021, o jehož úplnosti, správnosti a dostatečné přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Datum vydání žalobou napadeného rozhodnutí 4. 2. 2019 spadá do období, kdy se jednalo o kompletní remisi žalobcova onemocnění bez nutnosti onkologické terapie. Toto období vymezila posudková komise od 26. 9. 2018 (tedy stejně jako posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná) do 16. 5. 2019; od dne 17. 5. 2019 došlo pak ke změně stupně invalidity u žalobce ze stupně II. na stupeň III. v důsledku obnovení indikace onkologické léčby. Podle uvedeného posudku tedy žalovaná pochybila, pakliže žalobci poskytovala invalidní důchod odpovídající II. stupni invalidity od 10. 12. 2018 až do 1. 11. 2020 (žalobce při ústním jednání soudu uvedl, že mu invalidní důchod ve výši invalidity III. stupně byl opětovně přiznán od 2. 11. 2020), neboť invalidita II. stupně u žalobce trvala od 26. 9. 2018 do 16. 5. 2019. Žalobci tedy náleží doplatek ve výši rozdílu mezi výši poskytovaného invalidního důchodu odpovídající II. stupni invalidity a výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně za období od 17. 5. 2019 do 1. 11. 2020; tento nárok však může žalobce řešit v jiném správním řízení, neboť krajský soud, jak již bylo výše uvedeno, je vázán ust. § 75 s. ř. s., tedy mimo jiné i skutkovým i právním stavem v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
8. Jelikož u žalobce k datu 4. 2. 2019 šlo o invaliditu II. stupně, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 31. 10. 2018, kterým snížila žalobci ode dne 10. 12. 2018 výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

11. Rozhodnutím České advokátní komory ze dne 16. 7. 2020 byl advokát JUDr. Martin Schulhauser určen zástupcem JUDr. Jany Brhlové, která byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2019 ustanovena zástupkyní z řad advokátů žalobci pro toto řízení. Krajský soud proto přiznal odměnu za zastupování žalobce advokátu JUDr. Martinu Schulhauserovi v celkové výši 5 944 Kč představující odměnu za tři úkony právní pomoci po 1 000 Kč (převzetí a příprava zastoupení a účast na jednání krajského soudu ve dnech 11. 3. 2021 a 9. 9. 2021), tři režijní paušály po 300 Kč, cestovné z Karviné do Ostravy a zpět k jednáním procesního soudu ve výši 612 Kč (312,50 + 297,50 Kč) a náhradu za ztrátu času ve výši 400 Kč, tj. 4 912 Kč a s připočtením 21 % DPH 1 032 Kč, celkem tedy 5 944 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2, § 13 odst. 4 a § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. K uvedenému krajský soud dodává, že nemohl přiznat odměnu za úkon právní služby „sepis a zpětvzetí námitky podjatosti“, neboť se nejedná o úkon právní služby ve smyslu ust. § 11 citované vyhlášky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. září 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce